

at bevise Noget, uagtet han lagde særdeles megen Vægt paa dem; hvis jeg ikke hørte feil, meente den ærede Ordfører endog, at det vilde være absurd at beholde Prøverne indtil den sidste Dag — ja, den Syllogisme, siger Holberg, kan og gøres om min Vest. Er det absurd at ophæve Prøverne den 31te December 1861, saa er det ligesaa absurd den 31te December 1859, som den ærede Ordfører foreslaaer. Sagen er nu i Realiteten den, at der er Ingen, der gaaer hen og aflægger Prøve den 31te December 1861, efterdi han veed, han er fri derfor den 1ste Januar 1862. Der blev tillige sagt, at i andre Henseender skete der ingen Forandring, det var kun i denne Henseende, den ærede Forslagsstiller vilde have en Forandring indført, men det er uheldigt, at det netop et paa Bestemmelserne i denne Henseende, om Prøverne, at de, der holde paa Laugene, lægge allerførst Vægt, og derfor er det, man har meent, at man burde lade Prøverne vedblive i de 4 Aar. Naar den ærede Forslagsstiller derfor vilde gøre nogen Forandring, troer jeg, det er uheldigt, at han netop har taget dette Punkt. Forøvrigt maae vi jo erindre, at der er en Paragraph, som hedder § 88, ifølge hvilken den hidtil bestaaende Adgaag til at blive Primester fremdeles staaer aabent indtil 1ste Januar 1862. Jeg troer saaledes, at der, saavel paa Grund af Sagens Realitet som de tidligere Afstemninger her i Thinget, er god Anledning til ikke at gaae ind paa den ærede Ordførers Forslag.

Ordføreren: Jeg sagde just ikke, at det var saa, men at det synes saaledes i den sidste Tid. Forøvrigt troer jeg, at dette Forslag fra min Side ikke er saa ucorrect, som den ærede Taler meente, saa at jeg af den Grund skulde tage det tilbage. Det vil være i Forsamlingens Grindring, at jeg var blandt dem, som foresloge, at Loven skulde træde i Kraft den 1ste Januar 1860. Nærværende Forslag ere altsaa grundede paa samme Anskuelse, uden dog at være en Gjentagelse; de ere en Slags Mellemting imellem hvad der dengang blev forkastet, og hvad der blev vedtaget af Fleertallet.

Judenrigsministeren: Jeg nægter ikke, at jeg ogsaa er bleven noget overrasket ved at see, at den ærede Ordfører har stillet dette Forslag. Jeg skal ikke indlade mig paa Forslagets Realitet, men maa med den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 8de District (Nieme stad) være enig i, at, da forhen denne Tidsbestemmelse og dens almindelige Charakter saa ofte har været Gjenstand for Forhandling og Afstemning, og navnlig ogsaa et Forslag om Forkortelse af Tidsfristen, har været forkastet, saa var det noget uventet, at navnlig den ærede Ordfører vilde i denne enkelte Retning bringe dette Spørgsmaal frem igjen. For mig synes, det tilstaaer jeg, allerede den Omstændighed, at han er fremkommen med dette enkelte Punkt igjen ved den allerførste Forhandling, endog uden Samraad med Udvalgets Medlemmer, at være tilstrækkelig Grund for Thinget til, i Genhold til hvad der tidligere er forhandlet om dette Spørgsmaal, at forkaste Forslaget.

Ordføreren: Jeg tager Forslaget tilbage.

Ingen optog det saaledes tilbagetagne Forslag, der som Folge heraf var bortfaldet tillige med det stillede Underændringsforslag af L. C. Larsen til Forslaget til § 86.

Judenrigsministeren: De øvrige Forslag, der ere stillede til §§ 88, 89 og 91, ere jo, som det høitærede Thing vil see, fornemmelig kun Redactionsforandringer og tildeels nødvendige Rettelser. Kun det første er et Realitetsforslag, nemlig med Hensyn til Rugsbrødsbagerne, og jeg skal i denne Henseende henholde mig til den ærede Ordfører. Jeg skal aldeles henstille til det høitærede Thing, om det vil antage det eller ikke.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, gif man til Afstemning, hvorved:

Forslag af Udvalget til § 88:

Ordet „Professionen“ i 10de Linie rettes til „Haandværket“
vedtoges uden Afstemning som Redaction.